

ת"פ 52278/10/21 - מדינת ישראל נגד אחמד עבווני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52278-10-21 מדינת ישראל נ' עבווני

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: אחמד עבווני

בשם המאשימה: עו"ד אלמוג בן חמו ועו"ד חן זערור

בשם הנאשם: עו"ד עבד קעדאן

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהסעת שבעה תושבים זרים השוהים בישראל ללא היתר, בהתאם להוראת סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל). כל אחד מהנוסעים שילם לנאשם סך של 20 ₪ בתמורה לנסיעה. בקשת הנאשם להפנותו לשירות המבחן נדחתה, ומנגד קיבלתי את בקשת המאשימה והוריתי על הפנייתו לממונה על עבודות שירות, אשר מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונשו בדרך זו.

ב"כ המאשימה עמדו על נסיבות ביצוע העבירה - הסעת כמות גדולה של שוהים בלתי חוקיים תמורת תשלום, תוך פגיעה חמורה במיוחד בערכים המוגנים. משכך ביקשו לקבוע מתחם ענישה בין 8-20 חודשי מאסר בפועל, והפנו לפסקי דין להמחשת מדיניות הענישה הנוהגת. הואיל ומדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות, אשר הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, ביקשו לגזור את עונשו בתחתית המתחם, כך שירוצה בדרך של עבודות שירות. כן ביקשו לגזור עליו מאסר על-תנאי, קנס משמעותי, חילוט הרכב ששימש לביצוע העבירה, וחילוט הערבון בסך 9,000 שהופקד לשחרור הרכב.

ב"כ הנאשם טען כי לכל הנוסעים היו אישורי שהיה בישראל בתקופות שונות, בין מוקדמות למועד ביצוע העבירה ובין מאוחרות, ותמך טיעונו במוצג ענ/1. מכאן, לשיטתו, מעשיו של הנאשם לא הקימו מסוכנות כלשהי לביטחון

הציבור. הוא עמד על מדיניות הענישה בפסקי דין שהגיש, ושב ועתר להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר מבחן, זאת על מנת שתיבחנה נסיבות שמפאת צנעת הפרט לא ניתן להציג בבית המשפט. בשלב זה הוצע לו לפנות את האולם מיושביו ולקיים את המשך הדיון בדלתיים סגורות, "באופן שיאפשר להגנה להביא כל נתון רלבנטי לשיטתה לצורך גזירת הדין", אך ב"כ הנאשם דחה את ההצעה ושב על בקשתו.

הנאשם הביע צער "על המצב שהגעתי אליו, המצב הזה שאני נמצא פה. אני לא מיועד למקומות כאלה". הוא סיפר על נסיבות חייו, היגר מירדן לפני מספר שנים, עבד קשה לפרנסתו, לא הצליח להביא ילדים לעולם, חרף טיפולים שעבר. סופו של דבר אימצו ילד. הנאשם עובד כנהג אוטובוס, ובתקופה בה ביצע את מעשיו היה נתון בחל"ת ובמצוקה כספית.

דיון

מדיניות הענישה

בחינת מדיניות הענישה בעבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים מלמדת כי מתחמי הענישה נעים בטווח צר למדי, כזה המעיד על צורך בלתי מתפשר לעמוד על הרשעה ולהחמיר בענישה. לבחינת מדיניות הענישה ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 2057/19 פתחי מרזוק נ' מדינת ישראל (21.03.2019). המבקש הורשע בהסעתם והעסקתם של חמישה שוהים בלתי חוקיים, כך ששלושה מהם הועסקו לתקופה בת חודש; אחד הועסק לתקופה בת חודשיים; והאחרון הועסק לתקופה בת שבועיים. כמו כן, הסיע המבקש את השוהים הבלתי חוקיים בכל יום ממחסום אל ריחאן ועד למקום שבו העסיקם בחריש. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר את דינו של המבקש לשירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות, לצד מאסר על-תנאי. ערעור המדינה התקבל, ובית משפט המחוזי החמיר בעונש ל-5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪, מאסר על-תנאי ופסילת רישיון נהיגה למשך 4 חודשים. בקשת הרשות לערער נדחתה.

רע"פ 3967/18 חסין סיאד נ' מדינת ישראל (12.8.18). המבקש הורשע בהסעת שישה שוהים בלתי חוקיים בתמורה לתשלום בסך 400 ₪ מכל אחד. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר בפועל, ועל רקע תסקירים חיוביים מצא לחרוג לקולה מן המתחם וגזר על המבקש צו מבחן, מאסר על-תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה על-תנאי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל. נקבע כי המתחם ראוי, אלא שלא היה מקום לחרוג ממנו, ויתכן שנכון היה לגזור את העונש למאסר ממש, בפרט בהינתן העובדה שדובר בהסעה בתשלום. בצד זאת ומבלי למצות את הדין, הועמד העונש על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 21004-11-17 מדינת ישראל נ' אל צאנע (28.1.18). המשיב הורשע בהסעת חמישה שוהים בלתי חוקיים, ונדון לשל"צ, מע"ת, קנס ופסילת רישיון נהיגה על-תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור

המדינה, קבע כי אין מנוס מלגזור עונש מאסר, גם אם בעבודות שירות, והעמיד את עונשו של המשיב על חודשיים מאסר בעבודות שירות, תוך מתן משקל לכך שעד הדין בערעור הספיק להשלים את ביצוע השל"צ.

ב"כ הצדדים הגישו פסקי דין לתמיכה בטיעוניהם, כולם של בתי משפט השלום, ולא ראיתי כי יש באיזה מהם כדי לשנות מהכיוון העקבי של מדיניות הענישה בערכאות הגבוהות.

מתחם העונש הראוי

הסעתם של תושבים זרים שאין בידיהם אישור שהיה ועבודה בישראל, עלולה לסכן באופן ממשי את שלומו של הציבור וביטחונו, ומהווה פגיעה בזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה ולהגן על אזרחיה. הסעת כה גדולה של שוהים מקימה משנה חומרה עליה עמד המחוקק, בקובעו כי מדובר בנסיבות מחמירות המצדיקות הכפלת העונש המרבי שבצד העבירה, קרי, 4 שנות מאסר. החלטתו של הנאשם לגבות תשלום מן הנוסעים, מחזקת את המסקנה כי מדובר במעשה מתוכנן שנועד להפיק רווח כספי. טענת ההגנה לפיה הנוסעים קיבלו בתקופות כאלה ואחרות היתרי כניסה לישראל, אין בה כדי להקהות מחומרת מעשיו של הנאשם, שהכשיר בהתנהגותו אפשרות לסיכון ביטחונו של הציבור.

לזכותו של הנאשם - מדובר באירוע יחיד, ולא נלוו אליו עבירות נוספות. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, ולאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין 6-12 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

אין חולק על כך שיש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה. נתוניו חיוביים, הוא נעדר הרשעות קודמות, אדם עובד, מהלך חייו נורמטיבי, הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו. מנגד, לא הובאו נימוקים המצדיקים לחרוג לקולה ממתחם הענישה, ובהיעדר טעמים מיוחדים יושת קנס שלא יפחת מהסכום המזערי שנקבע בסעיף 12א(ג)(4)(א)(1) לחוק הכניסה לישראל. בהינתן גובה הקנס, ולאור העובדה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, החלטתי להימנע מחילוט הרכב בו בוצעה העבירה, ולהסתפק בחילוט חלק מהערבון שהפקיד הנאשם לשחרור הרכב. המאשימה לא עתרה להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, אף לא על-תנאי, ומשכך יפקד רכיב עונשי זה מגזר הדין.

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בעיריית באקה אלגריה, בהתאם לחוות דעת הממונה על

עבודות שירות מיום 20.2.22. הנאשם יתייצב ביום 31.5.22 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז צפון של שב"ס.

הנאשם מזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על חוק הכניסה לישראל מסוג פשע.

2 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על חוק הכניסה לישראל מסוג עוון.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.5.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ד. אני מורה על חילוט סך של 4,000 ₪ מתוך הערבון שהפקיד הנאשם לשחרור מכוניתו (ה"ת 1978-05-21). היתרה תושב לנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול. ערבויות שניתנו להבטחת חילוט הרכב מבוטלות בזה. בהתאם אני מורה על ביטול רישום שעבוד ועיקול שניתנו ברשם המשכונות ובמשרד הרישוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אדר ב' תשפ"ב, 29 מרץ 2022, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.